

MASneep, gehouden te Bedum, 01.01.2022

L. Ps. 90
T. Ps. 90:13-17
Ps. 134:1, 2, 3
Ps. 79:3, 5
Ps. 90:7, 8
Ps. 143:8
Ps. 105:1, 3

Gemeente, we gaan verder met de preek van gisteren.
Het thema boven de preek geschreven deze morgen:

Een gebed in de nacht van Gods toorn, om de komst van de morgen.

Een gebed,

- 1) Om Gods werk (vss 13-16)**
- 2) Over ons werk (vs 17)**

Geliefde gemeente van onze Heere Jezus Christus,

Gisteren mochten we met elkaar het jaar afsluiten met de eeuwige God, onze toevlucht.
En ik hoop gemeente, dat de Heere u daar ook gevonden heeft gisteravond.
En niet alleen toen, maar elke dag.

Met Mozes, met al Gods kinderen, die het van de Heere alleen verwachten.
Heerlijk vertoevend in de schuilplaats.
En vanuit die schuilplaats, zo eindigden we gisteren, is het Mozes die in Psalm 90 het leven in de woestijn voor de Heere brengt.
Hoe God dat machtige verlossingswerk uit het land Egypte, had gedaan, en het volk in de woestijn had gebracht.

Maar het duurde niet lang of het volk begon te morren en te zeuren en te klagen.
“We hebben geen eens water om te drinken, Mozes”.
Heel die reis door de woestijn was één grote teleurstelling.
Niet in eerste plaats voor het overgrote gedeelte van het volk, maar in het bijzonder voor Mozes en God zelf.
Een teleurstelling, vanwege het klagen van het volk, het zeuren, het ongeloof, het wantrouwen, de hoogmoed.
“Waren we maar in Egypte gebleven, heb jij ons hier gebracht Mozes, in de woestijn, ach man, we kunnen beter sterven hier”.

Dat was zo even de houding van het volk.
Hoewel God daar altijd was met Zijn zorg.
En elke keer weer oplossingen gaf, elke keer weer genadig was.
Het volk leerde het maar niet af om te murmureren.

Mozes, hij heeft ze geleid tot aan de grens van het beloofde land. En het volk dat heeft met eigen ogen mogen zien wat een geweldige rijkdom daar lag in het land Kanaän.

Jongens en meisjes, jullie kennen de geschiedenis ook wel. Als het volk beste snel door de woestijn trekt, en dan komt bij het beloofde land, en dan worden daar verspieders het beloofde land ingestuurd, en die komen vervolgens terug met trossendruiven die zó groot zijn, dat ze met twee man één tros moesten tillen.
Echt een land wat overvloedig is. Zoals de Heere ook had gezegd.

“Maar we komen er nooit in”, zei een grote meerderheid. “Het gaat niet, het lukt niet, die steden die zijn zo sterk, en Mozes, heb je die reuzen wel gezien die daar wonen. Man, die pletten ons zo fijn joh, we komen er niet in”.

Ongeloof.
Terwijl God het had beloofd.

Ja, behalve Jozua en Kaleb, die geloofden het wel, die vertrouwden op de Heere, op Zijn Woord. Die hielden vast aan de belofte van God.
Die hadden gezegd, “wat de Heere zegt, dat doet Hij toch ook! Waarom zouden we dan niet binnentrekken?”

Gemeente, dat is eigenlijk wat, als je daar zo over nadent.
Wanneer je de trouw van God in je leven hebt ontvangen.
Jongeren, jullie ook. Zijn belofte.

Wanneer de Heere, jongens en meisjes, ouderen, in Zijn grote liefde, Zijn hand op jouw en uw leven heeft gelegd. Dat je het vooruitzicht hebt gekregen op het eeuwige leven.
Maar dat je dan toch zegt, “nee Heere, nee, ik richt mijn eigen leven in”.

Gemeente, weg met het ongeloof, ook bij ons.
Weg met het wantrouwen richting God.
Weg met het halve leven voor de Heere.
Kijkt u eens naar hen die dat ook deden, die niet geloofden, die niet vertrouwden.
Zoveel beloften ontvangen, maar ze zijn allemaal doodgegaan in de woestijn, vanwege hun ongeloof en hun ontrouw.
Ze hebben de vervulling van de belofte niet mogen zien, ze hadden er geen deel aan.

Nee gemeente, het volk in z'n geheel, had het helemaal niet verdiend, om het beloofde land binnen te trekken.
Als de Heere niet trouw was aan Zijn Woord, dan waren ze allemaal al vergaan in de woestijn, niemand uitgezonderd!
Dan was er ook voor ons geen 20xx gekomen, als de Heere niet trouw is, dan hadden we hier niet gezeten.

Gemeente, het is opvallend dat Mozes in deze Psalm geen goed woord over heeft voor het volk. Trouwens geen enkel woord.
Maar wel voor God! Wel voor de Heere, “Heere, U bent ons een toevlucht geweest, van

generatie op generatie”.

De Heere Zelf, Hij, Zijn werk, dat is onze hoop, dat is onze troost, dat is onze zekerheid, ook aan begin van een nieuw jaar.

En het is op Gods werk, het is op God zelf, dat Mozes dan ook pleit aan het eind van deze Psalm.

De eeuwige God, die er al was voordat de bergen er waren, en de aarde in de wereld had voortgebracht, die God, dat is de God van het verbond.

En zo roept Mozes voor de eerste keer in deze Psalm, in vers 13, de HEERE ook aan met die verbondsnaam. ‘Keer terug Heere, Jahweh’.

Als bemiddelaar, Mozes. Tussen God en Zijn volk, bidt hij het tot de God van het verbond.

Mozes heeft dat niet alleen in Psalm 90 gedaan. Mozes heeft dat wel vaker gedaan, zoals u weet. Bij de zonde van het Gouden kalf. Toen was God zó boos, en terecht, dat Mozes op zijn knieën is gegaan.

God wilde Zijn eigen volk vernietigen, Hij zou wel opnieuw beginnen met Mozes.

Maar dan laat de HEERE zich verbidden, door Mozes.

En zo bidt hier Mozes in Psalm 90 opnieuw weer voor het volk, in die troosteloze woestijn, bij dat troosteloze volk, bidt hij in de nacht van Gods toorn, om een nieuwe morgen.

Of de Heere dan tóch in Zijn genade, ondanks wie de mensen zijn, toch wil terugkeren tot het volk.

Of Hij, in plaats van Zijn verbolgenheid, wil komen met Zijn liefde, en met Zijn genade.

Of dát op het volk mag rusten.

Of de Heere Zijn volk wil verzadigen met Zijn goedertierenheid, zoals de Heere dat in de woestijn elke keer had gedaan.

In de morgen verzadigde Hij hen, staat er in Exodus, met brood.

Of de Heere nu zo ook met het volk wilde zijn, en hun wilde verzadigen met Zijn goedertierenheid, dat is met Zijn liefde.

‘En dat Heere overeenkomstig de dagen waarin U ons verdrukt heeft, waarin wij het kwade hebben gezien.

Heere, wilt U het net zo doen, wilt U net zo overvloedig zijn?’

Heeft God Zijn genade vergeten, gemeente?

Dat zou je kunnen denken, als je deze Psalm eens op je in laat werken.

Heeft God dan Zijn genade vergeten, dat Mozes zo indringend moet bidden.

Heeft God niet meer gedacht, gedurende de jaren dat Hij Zijn volk verdrukt heeft, heeft God dan niet meer gedacht aan Zijn verbond.

Was er dan niets in de woestijn, voor het volk, dat lag onder de toorn van God, was er dan niets in de woestijn om vast te houden aan de belofte van God?

O ja, o ja, er was genoeg.

Zijn genade, was er ook in de woestijn, tot verzadiging toe, er kwam manna uit de

hemel. Er kwam water uit de steenrots.
Daar was de tabernakel, daar was de dienst van de verzoening.
Daar was de vuurkolom in de nacht, daar was de wolkkolom overdag.
Daar waren overvloedige tekenen van Gods liefde, en van Gods trouw, zoals die er ook zijn in ons leven.

Maar als je het niet wilt zien gemeente, als je de Heere afwijst, als je je laat leiden door je eigen zondige hart, ja dan zie je het op een gegeven moment niet meer.
En dan dwaal je af, en dan komt God met Zijn toorn.
Dan zie je Gods genade niet meer, dan is God daar ook niet meer met Zijn genade ten diepste.
En dat is verschrikkelijk. Als je de Heere niet vreest, ook vanochtend niet.
Dat is verschrikkelijk.
Juist ook als je een kind van God bent, een kind van het genadeverbond.
Dan rust uiteindelijk Gods verbolgenheid op je, Zijn ontzagwekkende toorn.

En gemeente, laten we daar niet te gauw aan voorbij gaan, want die duizenden graven die spraken daar toch van in de woestijn?
Maar **God** daarentegen, Die heeft geen Woord laten vallen!
Niet van Zijn zegen, maar ook niet van Zijn vloek.
De Heere is trouw.

Gemeente, de Heere die blijft ook trouw!
Weet u, als wij straks eens voor deze God moeten staan, of mogen staan, dan blijft er niets anders over dan dat je zegt, "ach Heere, wat bent U een trouwe God, U bent zo trouw, U bent zo goed!"

Als de Heere daar dan maar is gemeente, in ons leven, met Zijn liefde en genade, dan is het toch goed, of niet?
Wat zou u willen wensen voor dit nieuwe jaar?
Misschien hebt u, heb je wel allemaal plannen jongeren. Maar wat er ook gebeurt, of je nou ziek bent, of ziek wordt, of gezond, of dat je rijk bent, of dat daar heel veel moeite komen.
Als de Heere daar dan is, met Zijn genade, met Zijn liefde. En je weet, ik ontvang álles uit Zijn Vaderhand, dan is het toch goed!?

"Dan zullen we juichen", zegt Mozes. "Dan zullen we verblijd zijn, tijdens al onze dagen, wat er ook gebeurt".
Gemeente, laat dat ook zo bij ons zijn, wat Mozes hier bidt, dat het inderdaad ook voor ons de grootste vreugde is, als daar de liefde en de genade van de Heere op ons rust.
Vanwege het verlossende werk van de Heere Jezus Christus.

Dat je met Mozes, dat je het met Paulus mee zegt, "Uw genade Heere, is mij echt genoeg. Uw werk, Uw verlossingswerk. Uw werk van nieuw leven.
Uw werk in de rechtvaardigmaking, Uw werk in de heiligmaking, Uw werk in de dankbaarheid, Heere het is me genoeg.
Als U er maar bij bent Heere, als U maar met mij meetrekt, bij alles wat ik doe, dan

zullen we juichen”.

Gemeente, wat is dat heerlijk, als we God zo mogen kennen, dat je dan juichen mag, dat je blij mag zijn in het leven met Hem, tijdens al je dagen.

Is het niet goed om de Heere zo te kennen!?

En wat is het dan onroerend, wat Mozes hier dan vervolgens bidt, in vers 16, “Heere, laat Uw werk aan Uw dienaren gezien worden. Uw glorie over hun kinderen”.

Dat is onroerend.

Waarom?

Gemeente, Mozes die had toch niets dan ellende, en narigheid, en verdriet van het volk gezien en gekend.

Op enig moment wilden ze Mozes zelfs vermoorden.

En Mozes bidt dit hier voor zo’n haatdragend volk. Hij bidt dat voor hun kinderen.

Is dat niet zachtmoedig van Mozes?

Hoe kan dat, hoe kan Mozes dit nou bidden voor zo’n volk?

Het was toch veel logischer geweest als Mozes had gezegd, “Heere, we staan hier aan het eind, maar weet U, vernietig dit volk maar. Ik ben er wel klaar mee”.

Hoe kan Mozes dit zó voor het volk bidden?

Weet u gemeente, hoe dat kan?

Omdat Mozes zich net zo'n zondaar wist, als de rest van het volk.

Mozes die wist ook dat Hij een zondig mens was. Die alleen maar van genade moest leven.

Kijk, en als je dat weet, dat geldt ook voor ons, als je dat van jezelf weet, dat je zelf ook een zondaar bent, net zoals die andere in de kerkbank. Ja, dat maakt je zachtmoedig.

Dat maakt dat je geduld krijgt, met de zwakheid van anderen.

Dat is waarom Mozes kan bidden, “Heere, laat Uw werk dan toch aan Uw dienaren gezien worden. Uw glorie over hun kinderen.

Heere, als mijn werk er nu op zit, want ik moet ook sterven. Heere, als ik nou straks begraven wordt in die woestijn, en ik mijn werk gedaan heb voor U, met vallen en met opstaan, maar toch.

Als ik nou niet degene ben die Uw werk mag laten zien door dat beloofde land binnen te trekken, laat dan toch alstublieft Heere, Uw werk van verlossing, laat het dan toch gezien worden aan Uw dienaren.

Laat Heere, alstUblieft Uw glorie toch gezien worden over Uw kinderen.

Laat Uw genade meetrekken Heere.

Laat Uw volk Uw daden zien en leven, en laat Uw glans nou hun kinderen omgeven.

Zie toch op ons neer Heere, met vriendelijke ogen”.

Gemeente, Mozes bidt hier voor de pubers. Mooi hè!?

Jongeren, Mozes bidt hier voor de jongeren, die net zo oud waren als jullie, toen.

Jongens en meisjes, Mozes bidt hier voor de kinderen in de leeftijd van de basisschool.

Mozes die bidt hier voor de kinderen die nog niet geboren zijn.

‘Voor de generatie, Uw glorie over hun kinderen’.

De jongeren, in de woestijn die niet zo'n goed voorbeeld aan hun ouders gehad hebben.
"Heere, wilt U nou toch met Uw glorie over hun zijn.
Ze hebben zo weinig gezien Heere, van Uw daden van verlossing. Wilt U ze het laten zien. Dat U wel de trouwe God bent.
Zie op ons neer met vriendelijke ogen.
Heere, geeft dat ze Uw vervulling mogen zien, de vervulling van Uw beloften.
En dat ze het geloven zullen, dat ze er op vertrouwen zullen".

Gemeente, hier zien we, als we Mozes zo mogen horen bidden, toch iets van de Heere Jezus, als de volmaakte Voorbidder terug in Mozes.
Mozes de bemiddelaar, de voorbidder in het Oude Testament.
Christus, de volmaakte Voorbidder voor Zijn kerk, in het Nieuwe Testament, tot op de dag van vandaag.
Christus de Middelaar, tussen God en tussen mensen.
Christus die tussen God en ons optreedt, ondanks wie wij zijn. Ja, juist om wie wij zijn.
Als Voorbidder.

De Heere Jezus, Hij brengt uw naam, Hij brengt jouw naam, Hij brengt het bij God, ook vandaag. En Hij bidt voor ons. Moet je eens op je in laten werken, 'Ik heb een Voorbidder, als ikzelf bidden soms zo moeilijk vind, als ik soms zo slordig ben in mijn gebedsleven, als ik zo weinig heb gebeden voor mijn kinderen'.

We hebben een Voorbidder gemeente, een Voorbidder. Die de namen van ons, die de namen van onze kinderen brengt tot de troon van Gods genade.
Zo mogen ook wij de namen van onze kinderen echt in de handen van de Heere neerleggen.
"Heere, wilt U ze graveren, met onuitwisbaar schrift. Wilt U ze vasthouden als de satan ze probeert te ziften als de tarwe. Heere, als wij onze kinderen het geloof niet kunnen geven, wilt U dan Uw beloften waarmaken!"

Zo bidt Mozes.
Laten wij dit jaar zo voor elkaar bidden, voor onszelf, voor onze kinderen, voor de volgende generatie.
Of ze de Heere mogen leren vrezen, dat het licht van Christus Jezus, dat het écht gezien mag worden in ons leven.
Die heerlijke glorie van God, dat is de glans van God Zelf, dat die ons mag omringen.
Dat wij mogen schijnen als lichten van God, in een duistere wereld.
Dat we mogen stralen.

Gemeente wat zou het een zegen zijn, als zo Gods werk zo in ons leven zichtbaar mag worden, en zichtbaar mag zijn, tot eer van **God** alleen.

Het gebed om Gods werk, om Gods verlossende werk.

Mozes sluit dit indrukwekkende gebed dan af met een smeekbede.

'De lieflijkheid van de Heere onze God zij over ons'.

En dan staat er, de Almachtige God, Adonai.

'De lieflijkheid van de Heere onze God zij over ons, bevestig het werk van onze handen over ons, ja het werk van onze handen bevestigt dat'.

Een gebed in de nacht van Gods toorn, om de komst van de morgen.

Een gebed,

1) Om Gods werk (vss 13-16)

2) **Over ons werk (vs 17)**

Dus gemeente, nadat Mozes eerst zo heeft gesmeekt om Gods werk, komt aan het eind van Psalm 90 ook ons eigen werk in beeld.

Er is een rabbijnse overlevering, die schrijft dat Mozes dit laatste gebed, 'bevestig het werk van onze handen over ons, ja, het werk van onze handen bevestig dat', voor het eerst gebeden heeft na de bouw van de tabernakel.

En dat elke keer als het volk weer een werk had gedaan, Mozes dit gebed weer opnieuw bad.

Gemeente, het is een mooie gedachte. We weten natuurlijk niet of dat zo echt gebeurd is.

Maar, en dat is nu het wonder, dat óns werk hier, met Gods werk in één adem genoemd wordt.

'Bevestig het werk van onze handen over ons, ja, het werk van onze handen bevestig dat. Dat staat bijna in één zin met Uw werk, vers 16.

Mozes werk, Aärons werk, Mirjams werk, ons werk.

Bevestig het Heere.

Heere, als mijn werk er nou op zit Heere, en ik straks sterven moet, wilt U ons werk, wilt U het alstUblieft bevestigen.

Gemeente, dat mogen ook wij bidden, Heere, wilt U ons werk bevestigen.

De eeuwige God, eeuwige God, die wil ons werk gebruiken in Gods Koninkrijk. Ons zondige werk van ons kleine mensjes. Hij wil dat doen, om Zijn plan uit te voeren.

En God geeft ook ieder van ons daarin echt een eigen plaats, en hij geeft een eigen taak, aan mannen, aan vrouwen, aan jongeren, aan jongens, aan meisjes, aan ieder van ons.

Eigen plaats, een eigen taak om voor de Heere te leven, en dat is niet alleen in de kerk gemeente, dat is ook op je werk, dat is op school, dat is waar de Heere je ook gaven en talenten heeft gegeven, dáár mag je het inzetten voor Hem.

Zodat uiteindelijk Gods kerk gebouwd wordt, want daar gaat het om. En Zijn koninkrijk.

En nu bidt Mozes hier om een bevestiging van de Heere, over het werk van onze handen.

'Heere bevestig het alstUblieft, alstUblieft Heere'.

Tot twee keer toe.

We zijn het wel gewend dat je zegt, inderdaad dat wordt twee keer gebeden, maar het is niet voor niets dat er twee keer wordt gebeden. Want wij leveren vaak met de beste

bedoelingen voor de HEERE half werk af.

Het is haast dat Mozes zegt van, “ja, Heere, inderdaad ik moet het maar twee keer bidden, want dan wordt het nog wat met ons werk”.

Maar de HEERE levert gelukkig geen half werk af, ook niet in ons leven.

Ons werk voor de Heere is zo gebrekkig, het komt zo tekort.

Ons werk in de kerk, het werk als van ons allemaal, ambtsdragers.

Gemeente, heb maar geduld met ons, ook met de broeders, met mij, want ons werk is maar zo gebrekkig.

Het werk van ons allemaal samen in de kerk, hoe goed het ook is, en de zegen van de Heere rust erop als we het in geloof doen, maar het is maar zo gebrekkig.

Onze opvoeding van onze kinderen. Ach ouders, we doen zo ons best, en hebben toch het beste met onze kinderen voor, maar het is zo gebrekkig, en we kunnen ze het geloof niet geven.

Met al onze goede wil, met al onze inspanningen, met al onze bedoelingen, en we moeten het ook doen, ‘maar Heere, wilt U nou dat werk bevestigen, U bent toch de Eeuwige, U bent toch de Almachtige, wilt U Uw werk, van genade, en van verlossing, wilt U daarmee doorgaan.

Wilt U het vastmaken, ons werk, wat zo wankel is.

Wilt U geven dat het stand mag houden, ook in deze tijd.

Zo dat het vruchten voortbrengt, dat het echt dienstbaar mag zijn’.

Wat zou dat goed zijn, als we dit veel met elkaar zouden bidden dit jaar.

Dat zo de Heere ons werk met elkaar in de kerk, en daarbuiten, vast wil maken. Dat het veel vruchten mag voortbrengen, tot eer van God.

‘Bevestigt U het werk Heere’.

“Zonder Mij”, zegt Christus, om het Nieuwtestamentisch te zeggen, “zonder Mij kunt u **niets** doen. Maar wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht”.

In Christus Jezus blijven, zolang we ons werk in Hem doen, is dat werk opgenomen, om het zo te zeggen, in Gods werk.

Jonge mensen, jongeren, ouderen, wij allemaal, -en dan sluiten we ook af-, zullen wij daarom in het nieuwe jaar, zullen we daarom onze tijd, al onze uren, al onze dagen, zullen we ze niet alleen leren tellen, maar zullen we ze ook goed besteden.

Jongeren, ik denk ook aan de tijd die jullie tegenwoordig, maar niet alleen jullie ook veel ouders, die wij zomaar kunnen doorbrengen op onze mobiel.

Ik weet het, het wordt wel vaker gezegd, maar ik wil het toch nog een keer onder de aandacht brengen.

Hoe vaak zit je niet ongemerkt zo eens even anderhalf uur achter de tv, of op je smartphone, en je gaat van het ene YouTube-filmpje naar het andere YouTube-filmpje.

En voor je het weet is de avond voorbij, en dan denk je bij jezelf, wat heb ik nu eigenlijk gedaan?

Koop je tijd uit, tel je dagen. Laat je niet verzadigen met de dingen van de wereld. Dat geldt jongeren, maar het geldt net zo goed ouderen, laat u niet verzadigen met de dingen van de wereld!

Maar laat u verzadigen met de Heere, want alleen dán rust Gods zegen op je werk wat je doet.

Gemeente, en laat het dan zo zijn, dat wij aan het eind van de dag, elke dag die de Heere ons geeft, dat we echt oprecht bidden kunnen, "Heere, nu heb ik mijn werk vandaag voor U gedaan, en ik heb geprobeerd om mijn tijd niet nutteloos en zinloos te besteden, maar om het echt voor U te doen.

Mijn werk op kantoor, mijn werk op de boerderij, mijn werk op school, mijn stage, mijn werk in de kerk.

Heere, ik weet, het was bevlekt met zonde, het was zwak, maar wilt U het alstUblieft zegenen. Wilt U het bevestigen. Wilt U zo Uw belofte waarmaken in ons leven.

Gemeente, laten we zo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart verkrijgen, want dan ligt er over elke dag, een geweldige glans over uw leven.

Dan is daar het morgenrood van Gods genade.

En dan ligt daar een glans over je leven die nooit vergaat.

Het is namelijk de glans van de eeuwige, van de onwankelbare God.

"Heere, U bent ons een toevlucht geweest, van generatie op generatie, weest U het ook dit jaar Heere, in 20xx.

Weest U het voor ons, weest U het voor onze kinderen, in het vertrouwen, in het geloof, dat dan eens het volle licht van Gods lieflijk aangezicht, over je leven opgaat.

Want, Uw werk Heere,
dat,
houdt eeuwig stand."

AMEN